

Exàmens d'oratoría

Els estudiants de Dret i Magisteri són els que més se sotmeten a les proves orals

Els exàmens orals, un moment angoixant per a la majoria d'estudiants, posen a prova les capacitats expressives i d'improvisació dels alumnes. Per a poder revisar-los posteriorment, cal no oblidar que als estudiants els està permès dur una gravadora per a enregistrar l'examen. **Pàg. 3**

Gabinets de Salut per a tots els universitaris

El Campus de Burjassot i el dels Tarongers ofereixen a tota la comunitat universitària atenció sanitària a través dels Gabinets de Salut. Un metge i una ATS hi atenen diàriament els pacients. Pròximament s'inaugurarà el de Blasco Ibàñez, ara en construcció. **Pàg. 11**

Un professor de la Universitat, perit en el 'cas Pinochet'

L'historiador Joan Alcázar ha aportat un decisiu informe que influirà en la possible extradició

A proposta de l'acusació del cas Pinochet, el professor Joan Alcázar ha elaborat un informe històric on aporta dades documentals sobre la data en què l'exdictador degué ser nomenat

cap de l'Estat xilè. Joan Garcés, advocat de l'acusació, li l'encomanà després que Alcázar publicara una carta al director en un diari d'àmbit estatal. En cas que el senador Pinochet

fóra finalment extradit, probablement el jutge tornaria a requerir la presència d'Alcázar. El professor ha recorregut a l'hemerografia i a la bibliografia per a basar el seu informe. **Pàg. 5**

CURSOS

Problemàtica ambiental a la conca del Mediterrani

Organitza: El Servei d'Extensió Universitària.

Duració: Del 16 de febrer al 4 de maig. 4 crèdits de lliure elecció.

Horari: Dimarts i dijous de 18 a 21 hores.

Lloc: Aulari Sud. Campus dels Tarongers.

Preu: 25.000 pessetes, 20.250 pessetes per als membres de la comunitat universitària.

Preinscripció: Fins al 14 de febrer.

Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària.

Curs sobre la transició a l'euro: el camí de la moneda única

Organitzen: Associació Tirant lo Blanc i Càtedra Jean Monnet.

Dirigit a: Estudiants de la Universitat de València i

públic en general.

Duració: De l'1 al 3 de març. 20 hores.

Preu: 7.900 pessetes; 4.900 pessetes per als estudiants de la Universitat.

Preinscripció: Fins al 26 de febrer.

Més informació: A la seu de l'Associació. Universitat Politècnica. Camí de Vera, 14. Tel.: 96 387 94 08.

Curs de protocol social i empresarial

Organitza: El Servei

d'Extensió Universitària.

Dirigit a: Tota persona interessada.

Duració: Del 16 de febrer al 22 d'abril. 30 hores. 3 crèdits de lliure elecció.

Horari: Dimarts i dijous de 17:30 a 19:30 hores.

Lloc: Aulari Sud. Campus dels Tarongers.

Preu: 14.250 pessetes, 11.250 pessetes per als membres de la comunitat universitària.

Preinscripció: Fins al 14 de febrer.

Més informació: Al Servei

d'Extensió Universitària.

C/Arts Gràfiques, 13. Segon pis. Apartat 2085. València.

Tel.: 96 386 41 00 Ext.: 2007.

http://www.uv.es/~viceext/in dex.html

La participació pública en la gestió de la tecnologia

Organitza: El Servei d'Extensió Universitària.

Duració: Del 16 de febrer al 9 de març. 2 crèdits de lliure elecció.

Horari: Dimarts i dijous de

19 a 21 hores.

Lloc: Aulari III. Avinguda Blasco Ibáñez, 21.

Preu: 10.500 pessetes, 7.500 pessetes per als membres de la comunitat universitària.

Preinscripció: Fins al 14 de febrer.

Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària.

Professor Virtual d'Espanyol per als Negocis

Organitza: El Departament de Filologia Espanyola de la

Universitat de València, en col·laboració amb Campus Llenguajes.

Dirigit a: Professors d'espanyol, llicenciats, diplomats, estudiants de cursos superiors, professionals, responsables de formació d'empreses i d'organitzacions, institucions i centres d'ensenyament.

Duració: Del 15 de febrer al 14 de març. 4 crèdits.

Preu: 60.500 pessetes, material inclòs. Possibilitat de finançament bancari.

Més informació: Campus Llenguajes, SL. Passatge Llum, 8. Local 14 (Álvaro de Bazán). València.

Tel./fax: 96 360 20 07.

Com convertir un text literari en guió cinematogràfic

Organitza: El Servei d'Extensió Universitària.

Crèdits: 4.

Matrícula: Fins al 14 de febrer.

Més informació: Al telèfon 96 386 41 00. Ext.: 2007.

NOSOMRES

BEQUES

Ajudes per a l'assistència a activitats de perfeccionament i formació per a professionals de l'activitat física i de l'esport

Les convoca: La Conselleria de Benestar Social.

Dirigides a: Tècnics i professionals de l'activitat física i de l'esport, nascuts a la Comunitat Valenciana o amb residència en qualsevol dels seus municipis. Cal tindre la titulació de llicenciat, diplomata, enginyer o equivalent, posseir la titulació de tècnic superior esportiu o el seu equivalent en Formació Professional i haver exercit en algun moment des del 1997 fins a l'actualitat.

Objecte: Finançar les despeses d'assistència a activitats formatives com ara congressos, cursos, seminaris, jornades, etc., fins a un màxim de 50.000 pessetes.

Termini: Fins al 15 de setembre del 1999.

Sol·licituds: Les sol·licituds es poden obtindre a la Secció d'Esports de la Conselleria, a la plaça de

Sant Nicolau, 2. Podran presentar-se allí mateix i també al Registre General, passeig de l'Albereda, 16.

Beques per a alumnes que cursen estudis en el Màster d'Alt Rendiment de la Universitat

Les convoca: La Universitat de València.

Objecte: Les ajudes estan destinades a finançar parcialment l'import de la matrícula del Màster d'Alt Rendiment organitzat per la Universitat.

Termini: Fins al 13 de febrer del 1999.

Premis al Rendiment Acadèmic

Els convoca: La Conselleria de Cultura.

Objecte: S'atorgaran dos

premis per cada universitat, fins als primers 10.000 alumnes. Es concedirà un altre premi per cada 10.000 addicionals per universitat. La quantitat per cada premi serà de 500.000 pessetes.

Dirigits a: Estudiants que hagen finalitzat els seus estudis universitaris en el curs acadèmic 1997-98 a les universitats públiques valencianes i que acrediten la seua residència en qualsevol municipi de la Comunitat. **Termini:** Fins al 19 de febrer del 1999.

Més informació i model de sol·licitud: Al DISE.**Beca per a participar en el Programa de Voluntariat Sociocultural**

La convoca: El CADE.

Destinatari: Estudiants de la Universitat de València que tinguen superat el 50% dels crèdits en el cas de llicenciatures, el 75% en cas de diplomatures, i estudiants de tercer cicle o postgrau. Si es tracta d'a-

lumnes del pla antic, hauran de ser estudiants dels dos últims cursos. Nivell mitjà de valencià.

Objecte: La beca té com a finalitat col·laborar en el desenvolupament tècnic del Programa de Dinamització del Voluntariat Universitari. El Programa promou la gestió d'iniciatives sobre l'associacionisme i el voluntariat sociocultural impulsades des del CADE.

Termini: 19 de febrer.

Presentació de sol·licituds: A les oficines auxiliars del Registre General. Campus de Burjassot: a la Facultat de Biològiques. Campus dels Tarongers: a l'Escola Universitària de Relacions Laborals. Campus de Blasco Ibáñez: a la Facultat de Psicologia. **Més informació:** Al CADE.

ON TROBARÀS EL DISE-CADE

Campus de Blasco Ibáñez

C/Menéndez y Pelayo, s/n. 46010. Tel.: 96 386 40 40.

Campus dels Tarongers

Aulari Nord-ac. central. Av. dels Tarongers, s/n. 46022. Tel.: 96 382 85 04.

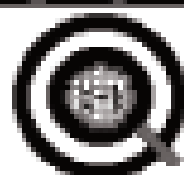
Campus de Burjassot

C/Doctor Moliner, 50. 46100, Burjassot. Tel.: 96 386 43 15.

http://www.uv.es/dise/cade

Ahora también puedes conseguir esta sección en QUISIERA.

Oferta Exclusiva Lectoras Nou DISE

Quisiera[®] ... Internet
SALA DE NAVEGACION
902 147 147

TARIFA PLANA
Desde 60 Ptas./Hora

C/ Dr. Vicente Zorrogain, 48.
Valencia (Barrio de San Juan)

http://www.quisiera.es
E-mail: inform@quisiera.es

Videotexto: 902 147 147

30 de Jesús, 10000, Impresiones, Coruña, 902 147 147. Coruña. E-mail, Teléfono y Fax Dóble.

Abierta todos los días

Dret i Filologia mantenen viva la tradició dels exàmens orals

Cara a cara

Un professor examina un alumne de Dret.

Són les nou del matí a l'Aulari de Dret del Campus dels Tarongers. Una vintena de joves esperen el professor per a examinar-se de Dret Administratiu. Tots els que estan ací han decidit fer l'examen oral. La majoria dels seus companys realitzaran una prova escrita a la vesprada. No sempre hi ha aquesta possibilitat i els alumnes han de passar la prova d'explicar al mestre el que han après amb ell.

IGNASI MUNOZ

Els alumnes que es presenten a un examen oral se'ls veu realment capficats. Quan hi arriba el professor seuen tots. Després dels necessaris aclariments comença el procés per rigorós ordre alfabètic. Dos alumnes compareixen davant del professor. Cada un haurà de respondre tres qüestions de manera alternativa. Mentre un parla, l'altre es fa un esquema de la pregunta següent. Hui no hi ha sorteig dels temes. És el professor qui decideix què vol preguntar-los. Mitja hora després ixen satisfets. S'ho havien preparat a consciència i pensen que els aprovarà. "Ho sabrem aquesta vesprada. Als orals s'ha de vindre amb la lliçó ben apresada. No hi ha temps per als dubtes. Tampoc no pots enrotllar-te", diuen.

Oral o escrit: heus ací el dilema. Aquesta és la disjuntiva real, una vegada s'ha bandejat per inviable la utopia de l'avaluació contínua universal i gratuïta. Tots dos tipus d'examen tenen avantatges i inconvenients, els quals no solen coincidir si parlem dels alumnes o dels professors. La prova escrita permet al professor de plantejar les mateixes qüestions a tots els alumnes. A l'hora de jutjar-los ho farà a partir de les mateixes premisses. En dues hores cada estudiant pot palesar en quina mesura domina la matèria. Durant la correcció tots són iguals

i les úniques diferències es troben en la major o menor llegibilitat de cada cal·ligrafia o en el grau d'acostament als cànons ortogràfics i retòrics.

Als alumnes els dona més temps per a la reflexió i els evita la tensió de la comunicació cara a cara, on un dels interlocutors es troba en una situació de preeminència i ha de mesurar els coneixements de l'altre.

DIALEG I AGILITAT MENTAL. Les proves orals són més llargues per als examinadors. Un quart d'hora per alumne pot convertir-se en cinc hores si n'examinen vint. S'evita, però, el procés de correcció i el tedi de llegir vint vegades les respostes del mateix qüestionari.

També s'hi observen millor les capacitats expressives i d'improvisació, que en determinades carreres com ara Dret o Magisteri són bàsiques en la professió a què s'aspira.

El diàleg permet fer més matisos en les respostes i els aclariments en cas d'obscuritat en l'expressió.

Per a l'alumne un examen oral és més curt de realitzar. No hi comet faltes d'ortografia, encara que es corre el perill de pegar puntades contínues a l'idioma, atesos els nervis i la immediatesa de la resposta. Dret és la carrera on més abun-

den els exàmens orals que, a més, constitueixen el gruix principal de la nota final. La tradició també hi participa, ja que es tracta d'una de les titulacions més antigues i ha volgut mantindre aquesta modalitat d'examen malgrat l'augment del nombre d'alumnes. No obstant això, cada vegada són més els professors que permeten triar entre proves orals i escrites, i no és estrany veure una aula amb una part de la classe escrivint i l'altra examinat-se directament amb el professor.

En altres carreres com ara Filologia els exàmens orals són una part mínima de la nota o es limiten a controls de lectures obligatòries. No és el cas de Filologia Anglesa, on hi ha assignatures que es dirimeixen mitjançant un únic examen oral.

Sembla que s'ha convertit en un

mètode d'examen en vies d'extinció, però els que el practiquen el defenen fin i tot com a reducte de comunicació interpersonal dins d'un sistema d'ensenyament cada vegada més despersonalitzat.

MESTRES, EXAMINADORS O JUTGES?

Hi ha una coincidència quasi absoluta entre els mestres a l'hora d'afirmar que una de les parts més difícils del seu treball és l'avaluació dels coneixements de l'alumne. Posar-los notes és per a alguns un tràngol del qual no són conscients els principals afectats, que veuen els seus professors com a màquines d'ensenyar i autòmats amb un bolígraf negre per als aprovats i un altre de roig per a les temudes carabasses.

De mètodes d'avaluació n'hi

ha molts, però bàsicament s'agrupen en dues tipologies bàsiques: l'avaluació contínua i l'examen final. Normalment no s'aplica cap dels dos en estat pur i es prefereix un mètode mixt on, això sí, sempre n'hi ha un que predomina. Podem trobar-nos amb assignatures on prima l'assistència continuada a classe i la participació, i amb controls periòdics. L'examen final pot arribar a ser simplement orientatiu.

En els exàmens orals s'observen millor les capacitats expressives i d'improvisació que els seran molt útils als estudiants de Dret i Magisteri

En altres casos el professor es limita a fer classes magistrals sense fixar-se en la fesomia, la disposició i el caràcter dels seus deixebles. Li importa ben poc si assisteixen habitualment a classe o si hi apareixen sempre que la activitat acadèmica no interfereix el seu temps d'esbarjo. L'alumne és per a ell un nom amb un número i una fotografia en una fitxa que pren forma humana el dia de l'examen a l'aula o, en alguns casos, a l'hora de consultar o impugnar el seu resultat al departament.

És clar que no tot depèn de la voluntat del professor. Hi ha assignatures i carreres adients per a cada tipus d'avaluació, encara que se sol preferir, en teoria, l'avaluació contínua. En la teoria, perquè en el món real l'excessiva quantitat d'alumnes per curs no permet l'atenció individualitzada i, com que la necessitat obliga, s'acaba citant el jovent per als exàmens de final de quadrimestre.

Els afectats es queixen que un examen és, de vegades, com una loteria. S'ho juguen tot a una carta amb massa combinacions de joc; hi pot caure qualsevol part del temari. En la percepció de l'alumnat el mestre-ovella bondadosa sol donar pistes sobre les seues preferències i demana generalitats o temes bàsics i previsibles. L'altra cara de la moneda són els mestres-llop malvat, que furguen en els paratges més recòndits de l'assignatura per agafar en fora de joc les seues víctimes.

Tant ovelles com llops no ho són sempre ni per a tothom i, per descomptat, neguen una tan maniquea divisió zoològica i moral. Reivindiquen la seua voluntat de justícia, de premiar cadascú segons els mèrits demostrats. Miren de fer exàmens a la manera d'espills perfectes que reflectisquen la realitat acadèmica de cada individu.

Com quasi tot en aquest món, la nostra visió depèn d'on ens trobem en cada moment. Però una cosa és clara: podem aprovar una assignatura. Ara, és gramaticalment impossible que puguem suspendre. En realitat "ens suspenen", és a dir "els professors ens suspenen". L'alumne, això sí, pot aprovar.

El buit legal dels

Els alumnes tenen dret a la revisió dels exàmens i, en cas d'error, a la correcció de la nota. Això és relativament senzill en el cas de proves escrites on queda la constància material. Qualsevol dubte es pot aclarir consultant la Normativa d'Impugnació d'Exàmens de la Universitat de València. No ocorre el mateix

amb els exàmens orals, on l'única possibilitat de consulta posterior és fer servir una gravadora. Alguns professors n'utilitzen sistemàticament. Els alumnes tenen dret a enregistrar la seua prova, però molts no ho fan per desconeixement d'aquesta possibilitat o per por que el mestre ho interprete com a símptoma de malfiança envers

ell.

La Carta dels Drets i Deures dels Estudiants indica que tots els exàmens han de ser públics, però, de vegades, es realitzen als departaments, amb la consegüent manca de testimonis. Qualsevol reclamació es limita a la paraula de l'alumne contra la del professor, on la càrrega de la prova, a més, l'ha d'aportar la part més feble.

Bústia Oberta

Sobretot, CBB

Positivament predisposats/des a les més plurals relacions intrapersonals, abanderats/des de la filantropia ben entesa en la nostra Universitat, i com a fidels lectors/es del NOU-DISE que som, mai no deixem de llegir la vostra *Bústia Oberta*. D'antuvi volem felicitar-vos pel nou rumb –de debat o contactes– de la secció, així com agrair al company de Dret de fer-nos actual l'apassionant tema dels nostres noms. Apassionant, no cal dir-ho, perquè l'aprofitarem per a parlar de nosaltres. La nostra consciència social ens empeny a redactar alguns aclariments bàsics. "País Valencià, quin país!", haurà de ser lògicament el primer. Aquest s'emmarca dins de l'àmbit conceptual, terreny de definicions amb les quals hom raonarà les relacions escaients amb la realitat empírica –i la seua vigència. Segon, cal fer públic que el terme *País Valencià* és una marca registrada per la CBB. La patent té el núm. 1238/090347725 de l'oficina de Wisconsin, Amèrica, i allí està per si malfeiu. Ens complau, fent-ho públic, rehabilitar històricament els inductors i redactors del nostre *estatutet*, que amb ànsia d'originalitat declinaren l'oferiment de la nostra patent i es llançaren a la creativitat surrealista. Per això sols l'esmenten en el preàmbul, i no pel seu forasterisme militant, com s'ha arribat a dir. Hem d'afegir que el corporativisme internacional de les monarquies i la quimera cap a la nostra espontaneïtat han impedit el reconeixement obert de *Regne de València* com a patent nostra, també. A canvi, en la nostra cabalística 1789 i 1917 són xifresafortunades. En resum, podreu dir tal o tal, però recordeu el *copyright*. D'altra banda, volem saludar la nostra germana Mado, el dia del seu natalici. I, recordant Tip i Coll, diem: un altre dia parlarem del Govern. Concretament dels/les delegats/des del Govern. Ells/elles tenen un passat fosc que amagar, nosaltres no.

Bernat Moix, El Ninyo.

La injusta condemna

Els esdeveniments que tingueren lloc a la Universitat Autònoma de Barcelona durant la visita del president del Govern, José María Aznar,

van ser lamentables, sense cap discussió. La contundent càrrega contra el grup d'estudiants que protestaven per la presència d'Aznar al campus fou sens dubte excessiva. Però tampoc no han de traure's les coses de polleguera. El president Aznar, em sembla recordar, estava inaugurant un centre en un dels edificis de la Universitat. Sens dubte la seua presència, que no va ser feta pública, i per tant no es podia preveure una manifestació de protesta, era deguda segurament a una invitació del mateix rector, o dels responsables del Centre de Microbiologia. Suppose que el president no hi va anar per iniciativa pròpia a inaugurar un centre, sinó que el degueren cridar els responsables de la Universitat Autònoma. L'excessiu zel policial és responsabilitat, en darrera instància, de la delegada del Govern, o dels comandaments policials, però no directament del president.

Expose això per a criticar la desproporcionada mesura adoptada per l'esmentada universitat catalana i per l'ADR de la Facultat de Geografia i Història de declarar persones *non grata* el president del Govern, la delegada del Govern a Catalunya i totes les forces de seguretat de l'Estat. Això darrer és a més una estupidesa i una injustícia, ja que, per què es condemnen cossos com ara la Guàrdia Civil, que res no tingueren a veure amb l'incident? I per què es condemna tot el Cos Nacional de Policia per una decisió que van prendre uns determinats responsables policials i que executaren uns agents concrets? Pense jo que la universitat hauria de ser oberta a tothom, ja que comptat i debatut són costejades amb diners públics. De segur que més d'un policia nacional, o algun familiar d'aquests, estudien en aquella universitat catalana o a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de València, i que no els caurà gens bé una declaració humiliant de persona *non grata* per una responsabilitat aliena. La declaració de l'ADR de Geografia i Història, i les que segurament es faran en altres ADRs, són també totalment lamentables, i fan pagar justos per pecadors.

Francisco José Martínez Armesto. Estudiant de Dret.

Tota la comunitat universitària (estudiants, professors i PAS) té obertes les pàgines de NOU DISE. Les cartes i les tribunes s'han de remetre a **Prensa@uv.es**, o bé a Gabinet de Premsa, carrer de l'Antiga Senda de Senent, número 11. València, 46023.

Tribuna

Auditori Montaner del Col·legi Major Lluís Vives.

Just homenatge a Pep Montaner

LUIS POLO

El dimarts 2 de febrer del 1999, aprofitant la inauguració d'una nova sala d'actes al CMU Lluís Vives, es va celebrar el tret d'eixida de la celebració del cinquè centenari de la nostra Universitat. A aquesta nova sala van acudir el bo i millor dels col·lectius universitaris i els representants de les diverses entitats que cofinancen aquest any de celebracions. Com que de tot això ja se'n parlarà abundantment al llarg d'aquests mesos, deixarem que altres se n'ocupen; la finalitat d'aquest article no és altra que retre-li un sentit homenatge a la persona que dona nom a aquesta sala: Josep Martínez Montaner, Pep Montaner per als qui el coneixiem i estimàvem.

Pep Montaner va ser durant més de vint anys el sotsdirector del Col·legi Major Universitari; i tot i que el funcionament d'un centre depén d'un equip de persones, al llarg de tot aquest temps va contribuir a donar continuïtat a una gestió modèlica que va assolir l'equilibri entre l'optimització de recursos i el caliu humà que un col·legi major necessita. Montaner se sentia orgullós d'un col·legi el funcionament del qual era imitat arreu de l'Estat; a més, sempre n'havia tingut clara una determinada concepció que va mantenir en els diversos equips directius en què va participar; però, sobretot, que va ser defensada davant d'equips rectorals que no sempre en tenien clar l'esdevenidor. Per a Montaner, al Col·legi, a més de donar-hi acollida a joves valencians i també de

fora, i oferir-los unes infraestructures dignes per a dur a terme els seus estudis, calia també afavorir la convivència i fomentar la tolerància i la llibertat com a principals valors de la condició humana. A banda d'això, el Col·legi Major no havia de ser un

**Montaner
va contribuir
a l'equilibri entre
l'optimització
de recursos
i el caliu
humà que un
col·legi major
necessita**

centre tancat a la resta de la comunitat universitària, havia d'oferir les seues infraestructures perquè tothom n'isquera beneficiat. D'aquesta idea de col·legi havien de participar tots els integrants de l'equip col·legial; sobretot els col·legials, els autèntics protagonistes de donar-li vida, que des del Consell Directiu o organitzats en diverses comissions participaven, i participen, en la gestió del Col·legi i en l'organització d'activitats culturals i esportives complementàries a la seua formació.

També voldria remarcar ací la qualitat professional de l'antic sotsdirector: Montaner afegia a un coneixement detallat del centre i dels treballadors de la casa una completa disponibilitat i dedicació a la seua faena; i d'això són testimonis molts membres del col·lectiu universitari que poden parlar de la seua eficiència millor que ningú. A més, tot el que us estic referint fóra poc, si a aquesta qualitat professional no li afegirem una qualitat humana càlida i entranyable: a banda del Montaner sotsdirector, hi havia el Pep amic que sempre trobava un moment per escoltar-te quan en tenies necessitat; el Pep conversador sobre temes diversos amb qui podries estar parlant vesprades senceres, o fins avançada la nit, i que sempre tenia el comentari agut, intel·ligent, aquell to sorneguer, aquella ironia subtil, mordaç, provocada per l'ampli coneixement que de la natura humana li proporcionaven gairebé tres dècades de vida col·legial i també la seua condició de metge.

És de justícia, doncs, que la nova sala del Col·legi Major Lluís Vives porte el nom d'Auditori Montaner; i és d'agrair que la Universitat retia homenatge a una persona que va fer d'aquest col·legi, el Col·legi Major de la Universitat de València, el centre de la seua vida...

Ara, el millor i més sentit homenatge que li podrien fer a Pep Montaner és que la concepció de Col·legi que ell tenia i per què tant va lluitar es mantinga per a sempre.

Edita: Universitat de València.
Vicerector delegat: David Garcia.
Director: Francesc Bayarri.
Cap de redacció: Ester Pinter.
Consell de Redacció: Ricard Huerta, Charo Álvarez, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorria.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giraldo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Nel·la Leal, Vicent Martínez i Eulogio Fernández.
Redacció: Gabinet de Premsa (C/de l'Antiga Senda de Senent, 11, 46023).

Telèfon: 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Prensa@uv.es.
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Coordinació Nou DISE digital: T. Gorria.
Publicitat: PB&A (Carrer del Poeta Artola, 17-27, 46021. Telèfon: 96 393 44 65).
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Consell Editorial: David Garcia, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

Un historiador de la Universitat ha realitzat un informe per a l'acusació del cas de l'exdictador

La Història contra Pinochet

Joan Alcázar, professor d'Història Contemporània de la Universitat de València i expert en Amèrica Llatina, ha actuat com a perit en el cas Pinochet. La seua tasca ha consistit en l'elaboració d'un informe historiogràfic a proposta de l'acusació. Una carta al director enviada per l'historiador a un diari d'àmbit estatal, on aportava dades documentals sobre la data en què l'exdictador hauria estat nomenat cap de l'Estat xilè, constitueix l'origen d'aquesta col·laboració.

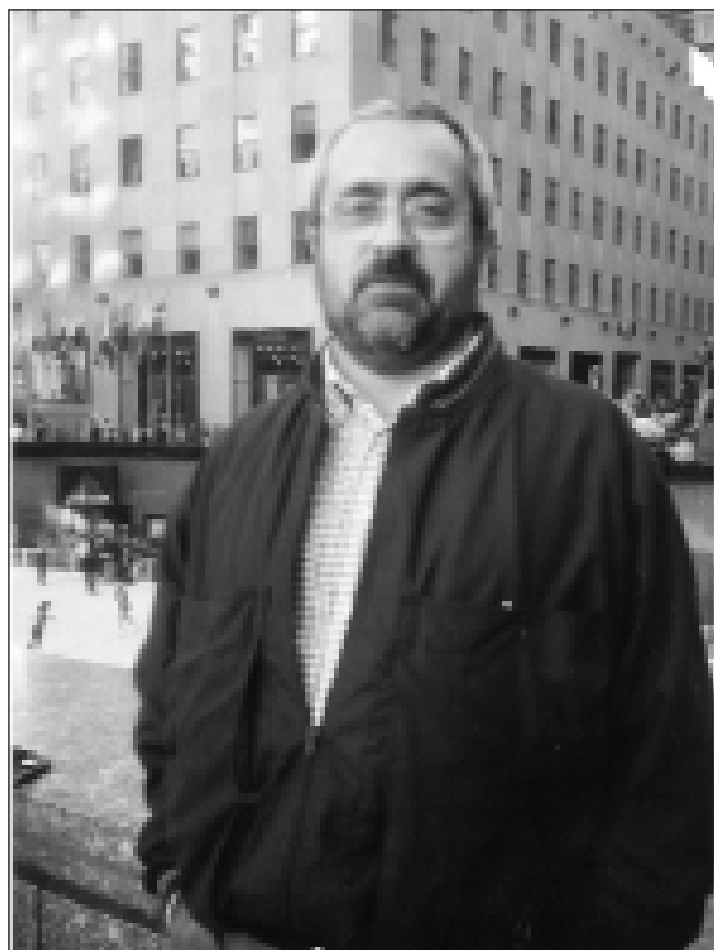
ELENA CASANOVA

Com a bon historiador, Joan Alcázar va escriure la seua carta fent ús de la disciplina a la qual es dedica des de fa quinze anys. El que mai no s'haguera pogut imaginar és que això el duria a participar de manera directa en un procés judicial històric, el mateix que algun dia potser ell explicarà als seus alumnes en classe. Ara com ara, però, el secret de sumari deixa un marge ben estret a les seues declaracions sobre l'assumpte.

La història —amb minúscules aquesta vegada— comença el 19 de gener, quan aquest professor d'Història Contemporània s'assabenta per la premsa que el president del tribunal dels lords encarregat del cas Pinochet ha demanat a les parts una resposta satisfactòria sobre la qüestió de si era o no Pinochet cap d'Estat en el període de l'11 de setembre del 1973 al 26 de juny del 1974. La resposta demanada es considera important a l'hora d'abordar la tesi de la immunitat sobirana, ja que es tracta d'establir si aquesta es podria o no estendre als nou primers mesos posteriors al colp militar a Xile.

Joan Alcázar decideix aleshores consultar alguns documents referents al litigi. És quan troba la transcripció d'un article publicat en un revista xilena en juliol de l'any 1974. El text arreplega les paraules pronunciades per Pinochet el dia de la seua presa de possessió com a cap de l'Estat xilè, durant la cerimònia del 27 de juny del 1974. Segons Alcázar, el document deixa clar el fet que "hi ha una correspondència entre les paraules del senador Pinochet i el que sabem del procés històric xilè, i és que en juny del 74 ell va assumir la responsabilitat com a cap suprem de la nació".

La següent cosa que fa l'histo-

Joan Alcázar, professor d'Història Contemporània de la Universitat.

riador és remetre una carta a la secció de *Cartas al director* d'un diari d'àmbit estatal —el mateix on havia llegit la informació sobre el cas—, on dona a conèixer la seua troballa. La carta s'hi publica el dia 21. Les reaccions tampoc no es fan esperar. Aquell mateix dia l'advocat de l'acusació particular que exerceix Esquerra Unida telefona a Alcázar i li demana la transcripció de l'article. Dos dies després el professor rep la trucada de Joan Garcés, antic assessor de Salvador Allende i impulsor de l'acusació que ha cristal·litzat en el jui a l'Audiència Nacional i la petició d'extradició de l'exdicta-

En cas que el senador Pinochet fóra finalment extradit, probablement el jutge tornaria a requerir la presència de Joan Alcázar

dor. La carta li ha paregut molt interessant i vol demanar-li l'elaboració d'un informe com a expert en el tema. Garcés també li pregunta si estaria disposat a comparèixer a l'Audiència Nacional com a perit a proposta de l'acusació. La resposta a totes dues peticions és afirmativa. A partir d'aquest moment, Joan Alcázar entra en allò que ell mateix defineix com "un remolí". En dos dies elabora un informe de vint pàgines que és enviat a Madrid, i des d'allí traduït a l'an-

glés i remés a Londres. El 28 de gener a la vesprada, el jutge Baltasar Garzón li pren declaració a l'Audiència Nacional. Una entrevista de poc més de vint minuts on Alcázar fa lliurament oficial de l'esmentat informe. Ací conclou ara per ara la seua contribució al procés. En cas que el senador Pinochet fóra finalment extradit, probablement la seua presència tornaria a ser requerida pel jutge.

UN PAPER PER A LA HISTÒRIA.

Resulta curiós que l'historiador haja estat capaç d'aportar unes dades que els mateixos juristes havien deixat passar de llarg. I és que la informació que Alcázar va obtenir d'un semanari xilè té absoluta correspondència amb el que deien els diaris l'endemà de la presa de possessió. L'explicació que especula l'expert és que potser aquells "no havien pensat fins a aquest moment en recórrer a allò que és una de les fonts bàsiques que fa servir tot historiador". "El paper de l'historiador ací —continua explicant el professor— ha estat el de transcendir el que són exclusivament les fonts jurídiques, els decrets, i anar a un altre tipus de fonts que nosaltres fem servir, com ara les hemerogràfiques i les bibliogràfiques".

Joan Alcázar no oculta la seua satisfacció en afirmar que aquesta col·laboració de la investigació historiogràfica amb l'esfera jurídica deixa clar que "la Història té un paper social important". I afegeix: "Els historiadors també tenim un espai". Segons l'expert,

Joan Garcés, advocat de l'acusació.

"això encoratja per tal d'intervindre amb una miqueta més d'activisme en el que és la realitat actual, aportant el que podem aportar-hi, que és una anàlisi explicativa de processos històrics més o menys vigents".

Però les reflexions no acaben en aquest punt. Una cosa que cal no oblidar és l'important paper que han tingut els mitjans en aquest cas, concretament la premsa. "Tinc la impressió —comenta el professor— que si això ho haguera publicat en un llibre acadèmic no se n'hauria assabentat pràcticament ningú". Tota una crida a la reflexió sobre els protagonistes d'una història on sens dubte el paper estel·lar ha estat per a la mateixa Història.

PER A QUE VAL LA HISTÒRIA?

La resposta a aquesta qüestió sembla tindre-la molt clara Joan Alcázar: "La Història val per a ensenyar-la". Així, hi ha una aplicació pel que fa a les investigacions que es realitzen des del Departament d'Història Contemporània de cara a l'elaboració de manuals que posteriorment servirán per a explicar-la en els diferents nivells acadèmics. També dins de l'esfera divulgativa, que arriba a un públic amb una certa qualificació cultural, hi ha un lloc per a la disciplina. Però la Història no es limita a ser una simple acumulació de coneixements sobre el passat. Aquesta es planteja una altra projecció, més ambiciosa. "Com a mínim, eixa explicació del passat val per a entendre el nostre present", afirma el professor. En aquest sentit, el fet que davant d'un problema plantejat en l'àmbit jurídic s'haja donat l'aplicació dels coneixements de l'historiador atorga a aquest saber l'estatus d'investigació aplicada. Una aplicació que no haguera estat possible, ens recorda Alcázar, sense "eixa investigació bàsica, que fins ara no havia tingut expressió més que en articles o en llibres de caràcter acadèmic".

El 22 de febrer s'obrirà la Biblioteca de Filologia

REDACCIO

Finalment, la Biblioteca de Filologia s'instal·larà en el seu lloc natural, la Facultat de Filologia. Després del trasllat d'aquesta titulació a l'edifici que abans ocupava la Facultat d'Econòmiques, el pròxim 22 de febrer acabaran les obres en la primera planta de la ja definitiva Facultat de Filologia perquè s'hi instal·le la seua biblioteca.

A causa del retard en el trasllat de la Biblioteca d'Econòmiques a la nova de Ciències Socials, al Campus dels Tarongers, la Biblioteca de Filologia, que continuava a la Facultat de Geografia i Història, on estava abans Filologia, també s'havia retardat.

Amb les obres en la primera planta de la Facultat s'aconseguirà millorar i ampliar l'espai que abans ocupava la Biblioteca d'Econòmiques i s'hi afegiran tots els fons que amb el trasllat havien quedat embalats als departaments. Segons el vicerector de Planificació i Infraestructures, Francisco Morales, "la Biblioteca de Filologia estarà acabada el 22 de febrer, i quan s'hagen col·locat els llibres en les prestatgeries s'obrirà". Segons Morales, el retard d'aquestes obres s'ha degut al fet que l'administració està obligada a seguir uns procediments que si d'una banda donen majors garanties de transparència, suposen en els millors dels casos un parell de mesos en els terminis de compliment obligatori. Morales ha mantingut reunions amb els representants de l'ADR i amb el vicerector d'Estudiants sobre el tema i ha assegurat que en els últims mesos, "considerant la transcendència de la qüestió, s'ha prioritzat".

Mentre, els estudiants de la Facultat de Filologia han estat mobilitzant-se per a protestar per aquest retard en el trasllat de la Biblioteca. En el moment de tancament del NOU DISE, els estudiants s'havien reunit en l'ADR per a decidir quines accions emprendre per tal d'accelerar aquest procés. Segons els estudiants allí reunits, hui havien de parlar amb la degana, i, segons fonts del Deganat, hui havien acordat també una reunió amb el responsable de la Unitat Bibliogràfica de la Universitat perquè els aclarira els terminis de finalització de les obres i d'obertura definitiva de la Biblioteca en la primera planta de la Facultat de Filologia.

El que encara queda pendent és l'obertura de la Biblioteca d'Humanitats i Educació a l'edifici on estava l'Escola d'Empresarials, al carrer d'Arts Gràfiques. Amb la seua obertura quedarà completat el pla de biblioteques per campus de la Universitat de València. A Tarongers hi ha la Biblioteca de Ciències Socials, inaugurada el passat mes de gener, i a Burjassot la de Ciències Bàsiques i Tècniques.

Al Cabanyal

Afanya't a conèixer-lo, perquè és molt probable que d'ací a no res siga un record històric. Els plans de l'Ajuntament per a prolongar Blasco Ibàñez fins al mar posen en perill, segons nombrosos especialistes, el conjunt del barri, això que anomenen la trama urbana. La proposta que et fem és que traces sobre el plànol una prolongació teòrica i recorregues els carrers amenaçats. Si decideixes fer-hi la visita en bicicleta hi ha un carril que a partir de l'encreuament de Blasco Ibàñez (calçada nord) amb Serreria s'interina al Cabanyal i arriba fins al passeig marítim passant al costat de l'antiga llotja de pescadors, un dels edificis amenaçats. La llotja és ara un edifici de xicotets habitatges que conserva al centre un gran espai longitudinal que caldria rehabilitar. Un d'aquests departaments és un bar, entra-hi, pregunta i mira. A més de visitar la llotja, et proposem un recorregut per vint-i-sis edificis d'interès, ressenyats per l'ar-

quitecte Carles Dolç, que es veuran afectats per la prolongació. Són els següents: 1. Reina 117. 2. Reina 128, Barraca 120 a Guillem 4. 3. Barraca 147-149. 4. Lluís Navarro 211. 5. Amparo Guillem 4. 6. Amparo Gillem 2. 7. Plaça Lorenza de la Flor, 2. 8. Els Àngels 19 a 25. 9. Columbretes, cantonada a Lluís Despuig. 10. Sant Pere 27-29. 11. Sant Pere 37, antic escorxador. 12. Sant Pere 47. 13. Sant Pere 61, 63, 65. 14. Sant Pere 83. 15. Sant Pere 89. 16. Sant Pere 101. 17. Bloc d'habitatges d'Eugènia Vinyes entre la llotja i la platja. 18. Reina 140 a 154. 19. Barraca 142. 20. Progrés 180. 21. Progrés 200. 22. Progrés 204. 23. J. Benlliure 188. 24. J. Benlliure 204. 25. Els Àngels. 26. Els Àngels 33 (Antic Teatre). En tot cas, el Cabanyal és un barri per al passeig, i els seus carrers són precisament per a vianants cap al mar. Obri els ulls i fixa't en els detalls, perquè, més enllà de l'arquitectura, el que distingeix el Cabanyal és la homogeneïtat del conjunt, l'escala dels habitatges i la recepció popular del modernisme.

Al voltant

Carles Dolç

Prop d'una vintena d'universitats pre-sencials de tot el món es van reunir a finals del passat any per a la creació d'una aliança que permetia crear una Universitat Virtual Global en un acte convocat per la Universitat Oberta de Catalunya (<http://www.uoc.es>).

S'hi va analitzar la situació d'aquestes universitats virtuals i es va fer la presentació del projecte *Metacampus*, d'abast mundial i dotat amb tecnologies per a traduccions automàtiques d'idiomes. En una primera fase d'aquest projecte, s'aglutinaria amb les universitats públiques catalanes, i en una segona fase es convocarien universitats de l'entorn europeu i llatinoamericà. Més informació en <http://www.uoc.es/gvua>.

En un ordre més lúdic i, ateses les dates en què ens trobem, anem a passejar per Venècia, Tenerife, Cadis i també per Rio de Janeiro, un passeig virtual s'entén, per a gaudir dels Carnestoltes que se celebren al món.

Parlant del de Rio, tenim un parell de pàgines web que ens ensenyaren com és i com viuen els seus habitants un espectacle tan trepidant en <http://ipanema.com/carnival> i en <http://www.love-rio.com/samba>.

Més pròxims tenim els Carnestoltes de Cadis i de Tenerife (<http://www.carnavaldecadiz.com> i <http://www.idecnet.com/carnaval>). No podiem oblidar-nos de Venècia

(<http://www.carnivalofvenice.com>). I si no en tenim prou podem deixar-nos caure i fer un recorregut en Carnaval. Com ara en <http://www.carnaval.com>, fent un viatge virtual de nord a sud del planeta blau.

I com que allò que s'ha promès és deute, ens vam acostar al cor del continent europeu, Holanda, en <http://www.visitholland.com>.

tam TAM

Ja està bé d'embrutar les parets i els panells amb anuncis de tota mena. Si podeu embrutar un full de NOU DISE i arribar a milers de persones, per què continuar amb grafitis que resulten més antics que la cripta de Sant Vicent de la Roda. Envia'ns els teus missatges i reclams, gratis, a l'adreça habitual o a la

VENDES

n **Venc llibres. Derecho Penal. Parte General**, de M. Cobo del Rosa, per 3.500 pessetes; **Contabilidad General. Vol. 1; Instituciones de Derecho Privado Romano**, d'Emilio Valiño, per 3.000 pessetes; **Lecciones de Historia del Derecho Español**, de Juan García González, per 1.000 pessetes; i **El desafío de las fronteras**, de Javier de Lucas, per 1.200 pessetes. Tel.: 619 14 91 47.

n **Venc llibres de Física. Curso de Física**, de J. Vidal, per 500 pessetes; **Problemas de física**, de J. Vidal, per 500 pessetes; i **Física general**, sèrie Schaum, per 500 pessetes. Telefoneu al 96 359 98 81 (a partir de les 21 hores).

n **Venc Suzuki GS500E en bon estat per només 240.000 ptes.** Telefoneu-me al 649 20 32 34.

CLASSES

n **Done classes d'Alemanys i d'Anglès a grups reduïts i a empreses.** Professora trilingüe. Mètodes psicològics amb alta velocitat. Telèfon: 96 392 4418.

n **Done classes de Rus.** Sóc titulat superior per l'Escola Oficial d'Idiomes. Telèfon: 96 392 38 92.

n **Done classes d'Anglès.** Professora nadiua. Preparació d'exàmens i traduccions. Crideu al telèfon 96 369 61 44.

n **Classes d'Estadística per a Psicologia i Criminologia.** Estudis estadístics amb el SPSS. Tel.: 96 369 61 44.

n **Done classes de Francès i faig traduccions.** Sóc francesa i podria donar classes de qualsevol nivell. També traduïsc textos, per a la qual cosa tinc molta experiència. Em diuen Veronique Bouissiere i em podeu trobar al telèfon 96 392 40 57.

n **Done classes de Valencià de qual-sevol nivell.** Prepare per als exàmens de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià. Des de 1.000 pessetes l'hora. Podeu trobar-me al telèfon 96 369 42 57.

n **Done classes d'Informàtica, Ofimàtica, Programació, Internet.** A domicili, des de 1.000 pessetes/hora. Per enginyer informàtic. També a empreses i programes a mida. Crideu al telèfon 609 01 59 11

i pregunteu per Luis.

n **Classes de BUP, COU i carreres**, per enginyer industrial, a domicili. Matemàtiques, Física, Química i Dibuix Tècnic. Experiència amb xiquets amb problemes. Garanties d'aprovat amb sols dues hores a la setmana. Des de 900 pessetes/hora. Crideu al telèfon 609 01 59 11 i pregunteu per Fernando.

n **Classes d'Anglès, Llatí, Grec i llengua per a estrangers o nivell de COU.** Per llicenciada. 900 pessetes/hora. Garanties d'aprovat, a domicili, experiència amb xiquets difícils. Podeu cridar al telèfon 609 01 59 11 i preguntar per Susana.

n **Classes de Comptabilitat, Tributària, Nòmines, Assegurances Socials i Assignatures d'Empresarial.** Per economista. Des de 1.000 pessetes/hora i a domicili. Garanties d'aprovat. També a empreses. Podeu cridar al telèfon 609 01 59 11 i preguntar per Federico.

PISOS

n **Es busca xica** per a compartir pis al carrer Poeta Mas i Ros, 16, 21. Costa 14.900 pessetes al mes amb despeses de comunitat incloses. Telefoneu al 96 369 08 88 i pregunteu per Maria José o Yolanda.

TREBALL

n **Es necessiten voluntaris** per a col·laborar en un centre de dia d'activitats per a joves de 14 a 20 anys. Si hi estàs interessat, el nostre telèfon és el 96 356 50 99 i la nostra adreça: C/Sánchez Coello, 9, baix (al costat de l'estació de RENFE del Cabanyal). 46011, València. I si coneixes joves d'aquesta edat amb problemes (absentisme, drogues, interrelació, etc.) o que, senzillament, vulguen passar-ho bé, també pots posar-te en contacte amb nosaltres.

n **Si et mous en el món de l'anició** o t'agradaria realitzar activitats culturals, tallers, xarrades, música, teatre, etc., fes-nos-ho arribar a l'Apartat de Correus 12.286. 46015, València.

n **Mecanografie treballs a ordinador.** Pots cridar al 619 14 91 47.

n **Treball en creuers de luxe.** Guanyeu-vos un sou de 200.000 pessetes mensuals. Informació:

Aries

Ara que ja tens eixes abdominals, aprofita-les: hem sentit que Almodóvar està pensant de tornar a fer *Tarzan* i que està buscant nous valors per a fer els papers dels protagonistes, és a dir Tarzan, Jane i la mona Xita.

Lleó

Després d'estar tot el cap de setmana en el karaoke del teu casal faller, no és estrany que tingues un poc de taquicàrdia. Imitar Michael Jackson deu hores seguides té el seu cost, tant físic com emocional.

Sagitari

Si el teu equip de futbol porta un fum de setmanes sense marcar un gol, no patisques més: fes-te seguidor de l'equip líder de la Lliga, sense pensar-ho més. La fidelitat ben entesa comença per un mateix.

Bessons

Que per fi no te'n vas anar a les Illes Canàries? Que era del tot impossible? Doncs tu veuràs què penses fer: la teua xica està

posant-se groga per moments, sembla que necessita una excusió urgent. Després no digues que no t'hem avisat...

Taure

Com deia Andy Warhol, tothom arriba a ser famós en algun moment de la seua vida, malgrat que siga per cinc segons. Així que pensa què vas a fer tu per assolir la fama. Sense obscenitats, per favor.

Verge

Esperant les notes dels exàmens parcials? La veritat és que ací coneixem molts professors i professores, i per la mòdica quantitat habitual podríem veure què s'hi pot

fer. Al compte bancari de sempre.

Capricorn

Com és possible que encara continues com el *number one* dels signes astrològics? No hi donem crèdit. I això que la competència és dura..., però és que anomenem *Capricorn* i la nostra bola màgica es posa a cent.

Balança

Fes el favor de no plorar més perquè Carolina de Mònaco ja no estiga casadora. Encara pots intentar-ho amb la seua germana, que potser no és tan atractiva, però sí que és un bon partit. Posa't un uniforme de personal de seguretat, i que tingues sort.

Aquari

Si el teu cotxe pareix l'automòbil de Pere Picapedra, fes una falla amb ell davant de la teua facultat i comença a usar la bicicleta. El medi ambient t'ho agrairà, i el teu cos encara més.

Cranc

Aquesta setmana trobaràs una parella amb la qual tindràs sexe fàcil, molt grat i sense compromís. No és la teua veïna del cinqué, no. De totes formes, si el divendres encara no l'has trobada, t'aconsellem que no esperes més i que li entres a sac a la teua veïna.

Escorpió

Si encara tens diners després de les rebaixes, aprofita i no deixes de fer un viatge a Cuba. Està molt de moda, i tothom sembla molt satisfet de l'experiència viscuda a l'i-

QUEDEN 78 DIES

Per a commemorar la data en què els Jurats de València aprovaren les constitucions de la Universitat

SABIES QUE...? Ses Majestats els Reis han acceptat la presidència del Comitè d'Honor del Patronat Especial Cinc Segles de la Universitat de València. A més del Comitè d'Honor s'ha constituït una comissió assessora i una comissió organitzadora.

Conferències, una exposició, un simposi, projecció de pel·lícules i audicions musicals analitzen la vida i l'obra del poeta alemany Hölderlin. Els actes compten amb el patrocini de Cinc Segles i es desenvolupen al Col·legi Major Lluís Vives de la Universitat de València.

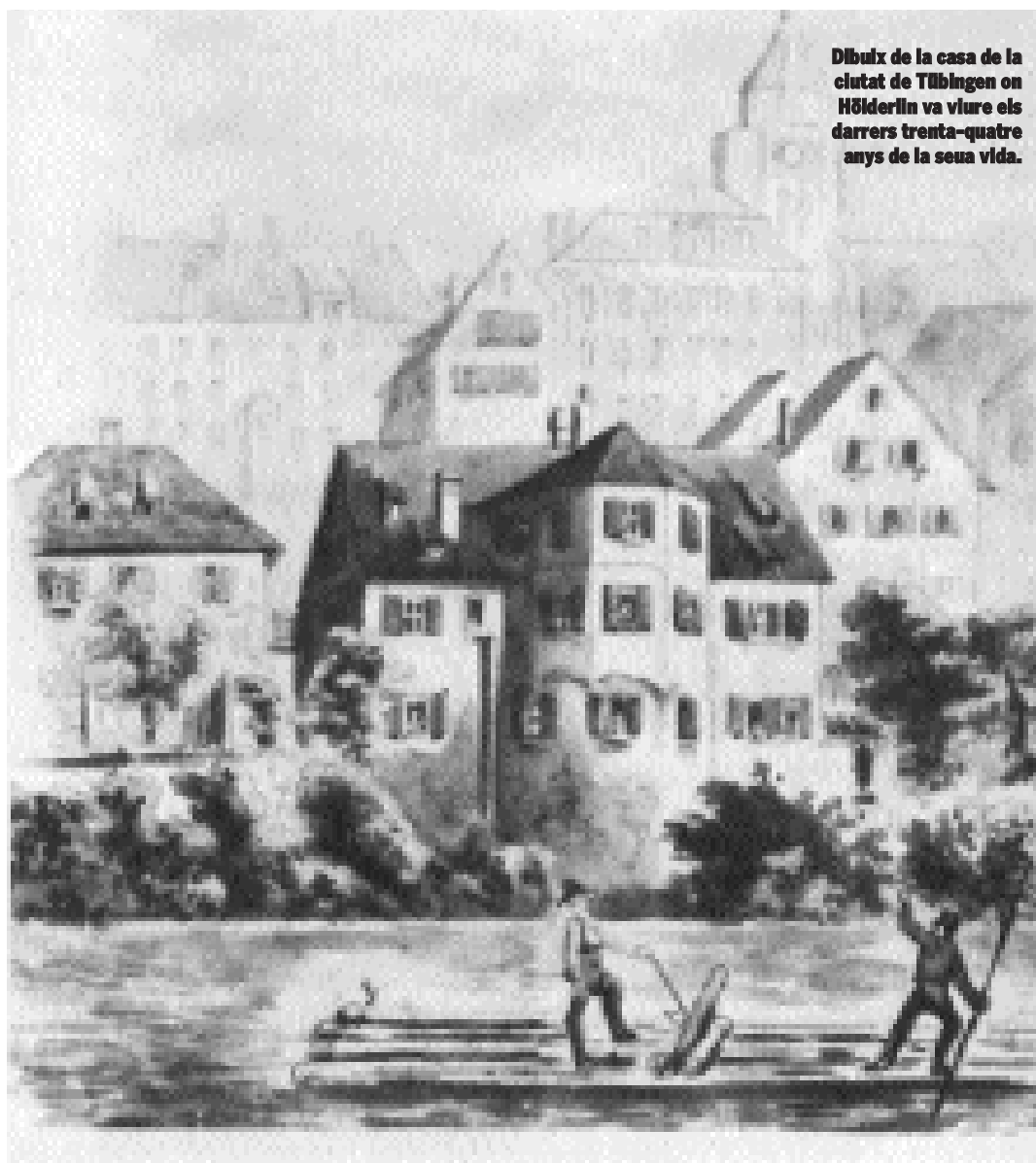
PAULA REIG

Romàntic entre els romàntics, la tradició lírica del segle XIX ens presenta un Hölderlin (1770, Alemanya) mig boig i que de forma contínua fa gala de la seua única novel·la que va veure la llum, *Hypeiron*. Més enllà d'això, Hölderlin arribà al límit del pensament humà i va influir decisivament en figures intel·lectuals com ara Heidegger –el qual va ser un dels primers a estudiar i publicar articles sobre l'obra del poeta alemany i la relació existent entre poesia i filosofia en la seua lírica–, Hegel i Schelling –dels quals va ser company de seminari, amb ells va compartir lectures i pensaments i va mantindre una ferma amistat durant bona part de la seua vida.

En aquest sentit, si les estretes relacions personals que va fer Hölderlin al llarg de la seua trajectòria professional són importants i decisives, també ho seran les seues enemistats i les seues relacions frustrades. Només cal recordar, per exemple, que durant el primer encontre amb Goethe no va reconèixer aquest i es va quedar més d'una hora davant d'ell sense pronunciar cap paraula. La impressió que això va causar en Goethe va ser, lògicament, bastant pobre en no poder o no voler comparar-se mai Hölderlin amb els gran poetes i pensadors de l'època. No obstant això, el cas d'aquest poeta és paradigmàtic de la literatura feta pels idealistes alemanys.

Poc conegut en la seua època, a causa de la seua malaltia i del seu caràcter un xic introvertit, la seua poesia comença a ser

estudiada a partir de la dècada dels anys 30. Directament influït per Kant, els especialistes van venen a coincidir que la poesia d'aquest autor romàntic es va distanciar de la filosofia kantiana, un fet que el va forçar a

Dibuix de la casa de la ciutat de Tübingen on Hölderlin va viure els darrers trenta-quatre anys de la seua vida.

Un cicle de conferències analitza la vida i l'obra del poeta alemany Hölderlin

La follia dels versos

pensar d'una manera exacerbada fins al punt d'arribar a la follia. La relació entre la filosofia de Kant i la poesia de Hölderlin ha estat un dels primers plats forts del cicle de conferències organitzades pel Col·legi Alemany-Centre Alemany i la Universitat de València en commemoració del cinquè centenari d'aquesta institució acadèmica. La ponència a càrrec de José Luis Villacañas, *Hölderlin y Kant: Orden y dominio*, tingué lloc el passat 20 de gener al Col·legi Major Lluís Vives de la Universitat de València. Com a conclusió, les paraules del

professor Villacañas van de manifest que Hölderlin podia haver realitzat una filosofia sostenible", és a dir coherent amb els postulats kantians, però el poeta boig preferí arriscar-se a més enllà de les barreres de la

raó. Trobà, doncs, la follia. Per a alguns autors, aquesta demència que va passar els últims anys a casa d'un fuster, li va servir de refugi davant d'una societat per la qual se sentia rebutjat; per a altres, la gran majoria dels seus estudiosos, la malaltia presentava un quadre greu d'esquizofrènia, cosa que no li va impedir d'escriure versos que superen la bellesa. Hui, Hölderlin se'ns presenta com un romàntic que coneix "el doble trajecte de la convivència humana", com afirma Manuel Vázquez, professor de la Universitat de València i encarregat d'impartir una conferència sobre la importància de Hölderlin per al tardà Heidegger, també al Col·legi Major Lluís Vives, el pròxim 17 de febrer. Aquesta serà la tercera i última de les conferències –després de la que va impartir la setmana passada Félix Duque sobre *El ser de verdad en Hölderlin*.

Juntament amb aquest cicle, el Centre i el Col·legi alemanys han preparat una exposició commemorativa i itinerant, que

també visitarà les ciutats de Madrid i Barcelona. Com a colofó d'aquestes activitats s'ha programat un *Simposi i Exposició* sobre l'autor alemany. Així, el pròxim 18 de febrer s'inaugurarà l'exposició, que tindrà l'assistència de la consolessa general d'Alemanya a Espanya i del president de la Societat Hölderlin. Les lectures poètiques i l'acompanyament musical de música de cambra posaran la nota de color als actes. Dues conferències a càrrec de Jean Pierre Lefèvre sobre *Pensamiento i poesia en Hölderlin* i *Recepción i influencia de Hölderlin en España*, a càrrec de Jaime Siles, se celebraran l'endemà, 19 de febrer, juntament amb la presentació dels llibres de Hölderlin *Odas i Emilia en visperas de su boda* i la projecció de les pel·lícules *Los paraísos perdidos*, *Feuerreiter* i *Mitad de la vida*.

Les conferències de Julián Marrades sobre *Hölderlin, Hegel y el destino de la época* i d'Anacleto Ferrer, traductor, sobre *Hölderlin ante la revolu-*

Premis als projectes i a idees del PAS per al Cinquè Centenari

REDACCIO

Un grup de cinc membres del PAS de la Universitat de València veurà subvencionat el seu projecte *La pilota valenciana. Vaqueta*, en ser guanyador junt amb Juan Félix Cigalat, amb el treball *Thesaurus*, del concurs de projectes Cinc Segles per al PAS.

La Universitat subvencionarà la realització d'aquestes propostes amb 500.000 pessetes cadascuna.

El pròxim dia 18 de febrer, a les 13 hores, es lliuraran els premis als guanyadors tant dels projectes com als de les idees, al Rectorat de la Universitat de València, a l'Antiga Senda de Senent.

En l'apartat d'idees, n'han resultat guanyadores cinc, i cadascun dels autors o grup d'autors d'aquestes rebran 55.555 pessetes. Mentre que els projectes es duran a terme amb tota seguretat, la posada en pràctica de les idees guanyadores encara no està determinada.

L'Orquestra i els xiquets és el títol del treball guanyador presentat per Raquel Castellano, auxiliar administrativa. *Escapa't* és la idea presentada per l'auxiliar de serveis Josep A. Collado. *Els vells: símbol d'experiència*, d'Arturo J. López, és el tercer dels guanyadors. *Una finestra als laboratoris*, de quatre treballadors de la Universitat, és el quart, i *Xano i els llibres*, de Consuelo Pons, ajudant de biblioteca, el cinquè.

A aquest concurs convocat per la Fundació Cinc Segles de la Universitat es presentaren nou projectes i trenta-nou idees, algunes de les quals ja s'ha previst que es realitzaran al llarg de la celebració del cinquè centenari.

La comissió encarregada d'atorgar els premis i les subvencions d'aquest concurs ha estat presidida pel vicerector d'Organització Administrativa, Lluís Guia, i cinc membres del PAS. A la secretaria de la comissió es trobava Vicenta Belenguer.

Lliurats els diplomes d'Enginyeria Informàtica

Els primers en Informàtica

REDACCIÓ

Els primers vint titulats en Enginyeria Informàtica de la Universitat de València van rebre la setmana passada, de la mà del rector, Pedro Ruiz Torres, els diplomes acrediatius a l'Aula Magna de la Facultat de Medicina. En l'acte, a més, també intervingueren el degà de la Facultat de Física, José Antonio Peñarocha; el president de la Comissió Acadèmica d'Enginyeria Informàtica, Gregorio Martín; i el doctor en Ciències Físiques Víctor Canivell. Aquest darrer llegí una conferència titulada *Origen, presente y futuro de las aplicaciones de la Informática Gráfica*. Per la seua banda Carmen Martorell, directora General d'Universitats, també aportà unes paraules a l'acte.

Durant el curs 1993-1994, la Universitat de València va posar en marxa els estudis d'Enginyeria Informàtica. Va ser la resposta d'una institució acadèmica, cinc vegades centenària, a la inexora-

ble demanda de la societat de la informació, per a la qual cosa va aprofitar la reforma de finals dels huitanta que va suposar l'aparició de nous títols universitaris.

L'Enginyeria Informàtica va ser implantada per l'equip de govern del rector Ramon Lapiedra com una adaptació al nou catàleg de titulacions dels estudis, que s'impartien des del 1975, corresponents a l'especialitat d'Electricitat, Electrònica i Informàtica de l'antic pla d'estudis de la Llicenciatura en Ciències Físiques. Per això els nous estudis es van gestar en el si de la Facultat de Física del Campus de Burjassot, durant els períodes deganals dels professors Francisco Pomer i José A. Martínez.

Els antecedents d'aquesta enginyeria es remunten a fa més de vint anys, quan l'esmentada especialitat de Física era l'únic i el primer títol oficial relacionat amb informàtica expedit a València, en una època en què es creaven les primeres facultats d'informàtica espanyoles. Posteriorment,

Els primers diplomats d'Enginyeria Informàtica posen per a una fotografia històrica el dia del lliurament dels diplomes.

la Universitat Politècnica de València va implantar el títol de Diplomant en Informàtica, que més tard s'estendria a la llicenciatura corresponent. Per això, durant aquests anys el centre de gravetat de la formació universitària en informàtica es va anar desplaçant des de l'antiga Facultat de Ciències fins al campus del camí de Vera, de manera

que molts professionals formats a la Universitat de València es van incorporar a les plantilles docents de la universitat germana.

L'esforç realitzat des del 1993, amb la incorporació, entre altres, del nou títol oficial d'Enginyeria Informàtica a l'oferta acadèmica de la Universitat, ha constituït una aposta ferma per l'ensenyament de les noves tecnologies. Des

d'aleshores, les dues universitats valencianes han complert la seua tasca en sana competència i complementarietat.

A hores d'ara, la primera promoció d'enginyers ja s'ha incorporat al món laboral. Al Campus de Burjassot estudien aquesta carrera més de sis-cents estudiants.

Llibres/Crítica

Passeig per la història

Autor: Xavier Serra Estellés
Títol: *Història (en primera persona) de la Comunitat Valenciana*
Dades: Nau Llibres.
Tercera edició

Contar la història valenciana en primera persona, amb un especial sentit de l'humor. Aquesta és la fórmula que ha portat a Xavier Serra Estellés a la tercera edició de la seua *Història (en primera persona) de la Comunitat Valenciana*, editada per Nau Llibres. Serra és doctor en Geografia i Història per la Universitat de València i llicenciat en Teologia per la Universitat Pontifícia de Salamanca. El professor Antoni Tordera ha escrit: "Serra és aquest tipus d'historiador cristià, atípic i atrevit, que creu tant en la història i en Déu que es fa responsable de la història solidària dels homes... Aquest llibre està escrit per a llegir-lo quan necessites l'humor, el rigor històric o, potser, l'encontre personal amb el seu autor, que argumenta optimisme de futur amb les dades que li proporciona l'estudi de la història".

Certament, el llibre està trenat amb humor, però també amb el rigor i la sinceritat de l'autor, que no defuig cap repte, com ara una proposta republicana o una federació d'estats dins d'Espanya. Aquesta història, escrita en primera persona, adopta una visió nacionalista corresponent amb la ideologia declarada de l'autor.

Un bon manual ha estat, des de La ciència i la vida

Autor: Josep Lluís Barona
Títol: *Història del pensament biològic*
Dades: Universitat de València. Educació.
Materials 29. València 98

sempre, una eina fonamental per a la docència. Aquest tipus d'obres, però, tenen hui, sobretot en l'àmbit universitari, un valor afegit. La multiplicació d'assignatures suscitada per la reforma dels plans d'estudi les ha fetes més necessàries. La seua disponibilitat permet dissenyar estratègies didàctiques més participatives, pel fet que proporcionen

als estudiants una bona síntesi d'informació.

L'obra de Josep Lluís Barona representa un bon exemple del que acabem de dir. Amb el títol d'*Història del pensament biològic* ens ofereix un instrument molt valuós per aprofundir en la història de les ciències de la vida. De fet, es tracta d'un manual que pot resultar d'interès per a un ampli ventall de titulacions universitàries i de l'ensenyament no universitari.

La lectura del llibre fa palesa la capacitat de l'autor per a transmetre al lector una anàlisi acurada de com ha anat perfilant-se la branca del coneixement científic que hui anomenem biologia. Més enllà de la simple exposició d'idees i de doctrines científiques relacionades amb els grans problemes que interessaven la biologia, el llibre mostra la condició de producte social que caracteritza el coneixement científic.

En primer lloc s'hi exposa una breu però interessant introducció sobre les relacions entre coneixement i cultura. El primer capítol aborda els sistemes de coneixement de la natura. S'hi analitzen les característiques del saber biològic en diversos escenaris culturals: de les societats prehistòriques i primitives a l'antiguitat clàssica, passant per les societats arcaiques.

El segon dels capítols, a més d'ocupar-se dels trets bàsics de la biologia clàssica grega, traça una visió panoràmica del procés de transmissió del saber biològic clàssic en l'occident medieval.

Amb els capítols tercer i quart s'exposen les claus interpretatives que expliquen la incorporació progressiva dels supòsits del mètode científic modern als problemes relacionats amb la biologia. Tot això sense oblidar la influència que van tindre sobre la ciència en general i el saber biològic en particular les transformacions socioeconòmiques, polítiques, etc., que acompanyaren el Renaixement: des del retrobament de la cultura i la ciència clàssiques fins al descobriment del nou món.

El cinquè dels capítols, a més de dibuixar els paràmetres institucionals i sociopolítics que caracteritzaven el cultiu de la ciència durant l'edat moderna, situa el lector en l'escenari de l'anomenada revolució científica i, en el marc dels nous corrents (mecanicisme, vitalisme, etc.), planteja quina va ser la resposta dels científics dels segles XVII i XVIII als grans problemes de la biologia.

El darrer capítol, en un context d'importants canvis conceptuals i d'incorporació de noves tècniques d'experimenta-

ció i d'observació, posa en relleu la condició de branca autònoma dels sabers científics que va assolir la biologia al llarg dels segles XIX i XX i ens ofereix una síntesi de com van ser formulats els tres grans paradigmes de la biologia contemporània: la teoria cel·lular, la teoria de l'evolució biològica i la teoria de l'herència. A més, l'anàlisi d'aquests paradigmes permet introduir el lector en les principals àrees científiques de la biologia contemporània: des de la fisiologia fins a la bioquímica, la biofísica i la biologia molecular, passant per la morfologia, la microbiologia o l'ecologia.

L'obra es completa amb un apartat crític (fonts històriques i bibliografia crítica) on s'aconsegueix l'equilibri entre la mesura que es recomana a tot manual i la relació de les fonts i les referències bibliogràfiques que reuneixen la condició d'obligades. També s'ofereix al lector un interessant índex onomàstic.

Cal donar, doncs, la benvinguda a un manual que, en el cas de la història de la ciència i de la història de les ciències de la vida, resultava més que necessari, però que també pot resultar d'interès des de la perspectiva història/present per a qualsevol lector interessat a cercar respostes als fenòmens de la vida.

D E P A R T A M E N T D E F I L O L O G I A A N G L E S A I A L E M A N Y A

Departament:
Filologia anglesa
i Alemanya.

Facultat de Filologia.

Director: Miguel Fuster Márquez.

Investigacions en curs:

Literatura alemanya medieval. Lingüística aplicada. Adquisició de l'anglès com a llengua estrangera. Dialectologia anglesa. Text i gènere. Pragmàtica de la interllengua. Lingüística del corpus i lingüística computacional. Desenvolupament i elaboració de material didàctic de suport i d'autoaprenentatge de l'alemany i la seua integració en una sala multimèdia. Lingüística contrastiva alemany-castellà i/o català. Estudis teòrics i la seua aplicació pràctica.

MARISOL HOYOS

Quatre unitats docents componen el Departament de Filologia anglesa i Alemanya de la Universitat: Llengua i Literatura angleses, Literatura Nord-americana, Anglès per a Fins Específics i Llengua i Literatura Alemanyes.

En l'àrea específica de coneixements de Filologia anglesa, el professor Emilio García ha treballat sobre l'adquisició de l'anglès com a llengua estrangera, el seu ensenyament i altres aspectes més diversos com ara la dialectologia anglesa i les varietats *pidgin* i criolles de l'anglès. Aquesta àrea proposa diversos cursos de doctorat als estudiants que volen especialitzar-se en els camps de coneixement de la lingüística contrastiva, la dialectologia o les llengües en contacte.

Un altre grup d'investigació desenvolupa una recerca sobre els aspectes pragmàtics del text i del gènere o de la interllengua, investigacions que tenen una influència directa en els camps de la teoria de la comunicació, la sociolingüística interactiva, l'anàlisi contextual i l'adquisició de segones llengües, entre altres.

Juntament amb el Departament d'Informàtica i Electrònica de la Universitat, altres estudis posen damunt de la taula la lingüística del corpus i la lingüística

El coneixement d'altres llengües és una condició necessària per a facilitar les relacions interculturals entre els països. Al mateix temps, desenvolupar la capacitat per a comunicar-nos en altres idiomes ens permet ampliar el camp de les nostres relacions interpersonals i adquirir informacions sobre les cultures de pobles propers i llunyans molt valuoses a nivell acadèmic, professional i lúdic. Parlem hui del Departament de Filologia anglesa i Alemanya de la Universitat.

Dos professors del Departament en el seu lloc de treball.

Departament de Filologia anglesa i Alemanya

Llengües en contacte

computacional, i els aspectes que s'analitzen des d'aquest punt de mira són múltiples, des de les concordances fins a la lematització. L'interès d'aquest nou camp rau en l'estudi del lèxic i de les estructures específiques de cada disciplina. Dos cursos acosten els doctorands a aquesta branca de coneixement: *Computational Linguistics: Interactive Concordances* i *Genre Analysis in English for*

Academic Purposes.

Dins de la unitat docent de Llengua i Literatura Alemanyes, i dirigida pel professor Herbert Holzinger, una altra línia d'investigació se centra en els estudis contrastius sobre fraseologia, lexicologia, tractament informàtic i traducció i interpretació en relació amb l'alemany-castellà (i/o català) i la seua aplicació pràctica en l'ensenyament de l'alemany com a llengua estra-

gera. Així mateix, un dels objectius d'aquestes recerques és ampliar i elaborar el material didàctic de l'alemany específic perquè pugui ser una eina de treball de principiants i d'investigadors de la llengua.

D'altra banda, la professora Berta Raposo desenvolupa estudis crítics i filològics sobre la literatura alemanya i la seua recepció a partir del segle XVIII, analitzant el diàleg en els gènere-

res no dramàtics d'aquesta literatura. En relació amb aquests temes es proposen cursos de doctorat com ara *La novel·la en el romanticisme alemany primerenc*, *La persona-xiquet en Bettina von Armin*, *La literatura alemanya del 1900 al 1945*, *La figura del músic en la literatura alemanya romàntica* o *La literatura alemanya del 1945 al present*.

Finalment, junt amb l'Escola Universitària d'Infermeria es desenvolupen estudis i anàlisis de les aplicacions informàtiques en l'àmbit de la infermeria per a la seua utilització en qualsevol àmbit d'activitat professional (gestió sanitària, docència, investigació i assistència), i s'estudia la situació científica i tecnològica de la infermeria al País Valencià.

A més de l'activitat docent que es desenvolupa, nombrosos congressos, jornades i cursos omplien les aules de la Facultat de Filologia amb especialistes internacionals en la matèria i amb estudiants de primer i segon cicle i de doctorat. Entre ells cal destacar el *Curs Internacional d'Estudis Anglesos*, que comença tots els anys en març.

Així mateix, l'any 92 es va celebrar a la Universitat un congrés dedicat a la lingüística històrica, coordinat pels professors F. Fernández, M. Fuster i J.J. Calvo. Un altre s'adreçà a l'anàlisi de la Lingüística Sistèmica i, l'any 94, es va proposar un congrés hispano-portugués de llengües aplicades a les ciències. L'estudi de les llengües en contacte ha estat sempre un dels objectes d'anàlisi al Departament i, en relació amb aquest punt, els professors E. García i J.J. Calvo van reunir-ne les màximes autoritats a l'ICOLC (Congrés Internacional de Llengües en Contacte). Finalment, enguany el professor Manuel Àngel Conejero ha organitzat el Congrés Internacional sobre Shakespeare.

Quan es tenen 25 anys d'experiència en psicologia

REDACCIO

La celebració del 25 aniversari de la titulació de Psicologia a la Universitat de València ha animat els seus professors i alumnes, coincidint amb els Cinc Segles de la Universitat, a convertir aquesta facultat en un centre de reflexió i anàlisi sobre els estudis de psicologia. Així, per a l'última setmana de febrer s'ha organitzat un congrés sobre l'ensenyament de la Psicologia i una setmana cultural Juan Huarte de San Juan carregada d'activitats.

L'acte inaugural del Primer Congrés d'Ensenyament de la

Psicologia s'obrirà amb la conferència *L'ensenyament de la Psicologia en Espanya davant el segle XXI: reptes i perspectives*, a càrrec d'Antonio Caparrós, rector de la Universitat de Barcelona, el 24 de febrer a les 9:30 hores al Saló Joan Fuster de Geografia i Història.

En aquest congrés, a més de la facultat, hi col·laboren la Conferència de Degans de les Facultats de Psicologia d'Espanya, el Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Espanya i la Federació Espanyola d'Associacions de Psicologia. El congrés finalitzarà el 26 de febrer amb una conferència de Jesús

Rodríguez, rector de la Universitat Miguel Hernández d'Elx, sobre l'ensenyament de la psicologia per a estudiants d'altres titulacions. El dia anterior, la conferència anirà a càrrec d'Amalio Blanco, president de la Conferència de Degans de les Facultats de Psicologia d'Espanya. Tots els dies hi haurà taules redones i comunicacions diverses. La inscripció costa 5.000 pessetes.

Entre el 22 i el 26 d'aquest mes se celebrarà la setmana cultural, en la qual reconeguts professors espanyols i estrangers, com ara José Luis Pinillos, Bob Brustad i Francisco Secadas oferiran xarrades i participaran en debats.

Immigració, diversitat i democràcia a debat

REDACCIO

Àngeles Ramírez, antropòloga, Ruth Mestre, advocada, i Rosario Zanabria, presidenta de l'Associació de Refugiats d'Immigrants ARI-Perú, inauguraran, amb una taula redona sobre *Gènere i migracions. Dona immigrant* les VII Jornades sobre Immigració, Diversitat i Democràcia que se celebraran els dies 23, 24 i 25 a la Sala Sánchez Ayuso de l'Edifici Departamental del Campus dels Tarongers. El 24 de febrer, també a les

19:30, el catedràtic de Filosofia del Dret, Javier de Lucas, oferirà la conferència *La frontera dels drets. Immigrants indocumentats com a nous pàries*. El dia 25, Madjiguènt Cisse, portaveu del tancament de l'església de Saint Bernard i membre de la coordinadora Sans papier France parlarà sobre els indocumentats a Europa. Les jornades acabaran amb una festa de solidaritat amb Cuba el 6 de març al carrer Dènia.

CITES

Sala Xerea

Cosa m'ha, per Teatru Quimera. Direcció: Miquel Arnau.

Data i hora: Divendres 12 de febrer, a les 23 hores.

DEBATS I

La importància de Hölderlin per al tardà Heidegger

Dins del cicle de conferències i de l'exposició commemorativa sobre el poeta i filòsof alemany. Conferència a càrrec de Manuel Vázquez.

Organitzen: Col·legi Alemany i Deutsche Institut, en col·laboració amb la Facultat de Filosofia de la Universitat de València.

Data i hora: 17 de febrer, a les 19:30 hores.

Lloc: Col·legi Major Lluís Vives. Av/Blasco Ibáñez, 23.

Atrapats en ambre

El museu, instrument d'investigació cultural i educativa, conferència a càrrec de Carme Prats, directora de Patrimoni de l'ICUB-Ajuntament de Barcelona.

Data i hora: encara per confirmar.

Lloc: Sala de la Muralla del Col·legi Major Rector Peset. Plaça del Forn de Sant Nicolau, 4. València.

Organitza: La Universitat de València, en col·laboració amb la Fundació "la Caixa".

Taula redona

Dins del cicle *Dies internacionals de solidaritat*. Dia internacional dels sense sostre.

Organitza: Centre Valencià del Voluntariat. València, en col·laboració amb Bancaixa.

Data i hora: 11 de febrer a les 19:30 hores.

Lloc: Centre Valencià del Voluntariat. València.

Fira del Llibre Àrab. En la moderna mesquita de València, punt de trobada dels prop de 8.000 musulmans que hi ha a la capital valenciana, s'ha instal·lat la II Fira del Llibre Àrab, oberta fins al dia 21 de febrer. Aquesta exposició inclou 6.000 volums, dels quals uns 1.200 corresponen a traduccions fetes al castellà de llibres editats als països d'influència islàmica. Entre ells, el més conegut i el més venut entre la comunitat musulmana, l'Alcorà, el llibre sagrat del profeta Mahoma. Hi podeu trobar també la col·lecció sencera de l'escriptor egipci i Premi Nobel el 1988, Naguib Mahufz, el calendari lunar en set idiomes i llibres per aprendre àrab. La Casa del Llibre Àrab de Barcelona, la principal editora d'aquestes obres a Espanya, publicarà d'ací a poc una traducció de l'Alcorà al català i un vocabulari català-àrab. Mentre, ens podem reconfortar llegint el llibre del poeta Ar-Rusafí de València. **Foto: Joan Lacomba.**

Hölderlin. Poeta i filòsof

18 de febrer. Simposi i inauguració de l'exposició commemorativa sobre el poeta.

Hi participen: Antoni Tordera (professor del Departament de Filologia de la Universitat de València), Irmela Gonzales (del Consolat General d'Alemanya) i Peter Härtling (president de la Societat Hölderlin). Introducció a l'exposició per Valèria Lawitschka. Recital a càrrec d'alumnes del Col·legi Alemany de València.

Lloc: Col·legi Major Lluís

Vives. Av/Blasco Ibáñez, 23. **Organitzen:** Col·legi Alemany i Deutsche Institut, en col·laboració amb la Facultat de Filosofia de la Universitat de València.

Cicle Jean Luc Godard a l'Aula de Cinema

Es projectarà la pel·lícula *Pierrot el loco*.

Data: 15 de febrer.

Hora: A les 19 hores.

Lloc: A l'Aula de Vídeo del Col·legi Major Lluís Vives. Avinguda Blasco Ibáñez, 23. València.

Entrada lliure.

Cine-club

Es projectarà la pel·lícula *El sabor de las cerezas*, d'A. Kiarostami.

Data: 17 de febrer.

Hora: A les 18 hores.

Lloc: A l'Aula de Vídeo del Col·legi Major Lluís Vives. Avinguda Blasco Ibáñez, 23. València.

Entrada lliure.

II Fira del Llibre Àrab

Fins al 21 de febrer. Hi podràs trobar unes 6.000 obres àrabs, 1.200 de les quals traduïdes, i una variada mostra d'edicions de l'Alcorà.

Lloc: Aula de Reunions de la Mesquita de València.

Organitza: Casa del Llibre Àrab de Barcelona.

Prevençió de riscos laborals

Dies 11 i 12 de febrer.

Horari: De 16 a 20 hores.

Lloc: Al Centre Valencià del Voluntariat.

C/Fontcalenta, 1. 46023, València. Tels.: 96 901 11 16 66/96 330 11 09.

Més informació: A la Secretaria de Joventut CS-CCOO-PV Tel.: 96 388 21 00.

Premi Internacional Cinc Segles

El convoca: La Fundació General de la Universitat de València. Patronat Cinc Segles.

Destinataris: Joves que no superen els 30 anys d'edat el 31 de desembre del 1998.

Dotació: 400.000 pessetes i un accèssit de 200.000 pessetes.

Tema i extensió: El tema és lliure, però hi tindran major rellevància els relats que mostren un acostament a les perspectives de futur de la

joventut a partir de l'any 2000. L'extensió dels contes serà d'un mínim de 15 fulls i d'un màxim de 30, en DIN-A4, escrits a dos espais i per una cara.

Termini i lloc: Fins a l'1 de març del 1999, a la Fundació General de la Universitat de València. Patronat Cinc Segles. Plaça del Forn de Sant Nicolau, 4. 46001, València.

Màster Class d'Aeròbic

A càrrec de Carmen Valderas, tricampiona mundial d'aeròbic.

Data i hora: 17 de febrer, de 19:30 a 21 hores.

Lloc: Al Pavelló d'Esports de la Universitat.

Organitza: El Servei d'Educació Física i d'Esports.

Més informació: Al Servei.

Observacions: Podrà participar-hi tota persona interessada, ja que no cal tindre un nivell alt.

4th International Student Week in Ilmenau (ISWI'99)

Es tracta d'una trobada internacional d'estudiants que tindrà lloc del 8 al 16 de maig sota el títol *Celebrating Diversity*. Qualsevol persona interessada a participar-hi haurà de presentar una sol·licitud i un breu assaig sobre algun dels temes que es tractaran durant les jornades.

Organitza: Technichal University of Ilmenau (Alemanya).

Termini: Fins al 15 de febrer.

Més informació: Organisation Committee ISWI'99. Technichal University of Ilmenau. Am Ehrenberg. P.O. Box 100565. 98684 Ilmenau. Germany. Tel.: +49-3677-691946. Fax: +49-3677-691945. e-mail: iswi@rz.tu-ilmenau.de. http://www.rz.tu-ilmenau.de/~iswi/iswi99/

Projecte arrosser

Patronat Sud-Nord La Universitat de València, a través del Patronat Sud-Nord, està impulsant un important projecte de co-

operació per al desenvolupament a la localitat d'El Huique, a 200 quilòmetres al sud-oest de Santiago, capital de Xile. Coordinat per professor Waldo Orellana, del Departament de Direcció d'Empreses de la Universitat de València, es realitza en col·laboració amb la Universitat de Santiago de Xile (USACH) i està finançat per la Generalitat Valenciana i altres institucions xilenes. Comprén activitats de capaciació, de gestió empresarial i l'adquisició de tota la maquinària i equips complementaris d'un molí arrosser, la seua instal·lació per al processament d'arros en pell, l'elaboració d'arros envasat per al consum humà i l'obtenció de subproductes també envasats per a la seua comercialització. Igualment considera la prestació de serveis d'assecat i d'emmagatzematge de gra per a agricultors del sector, tant per arros com per altres productes com ara el blat i la dacsca.

Aquest projecte és cabdal per al desenvolupament de la zona d'El Huique, una de les més deprimides del país. L'empobriment dels agricultors ha estat progressiu i induït en gran part perquè la seua producció d'arros era delegada a un molí privat que n'obtenia tots els beneficis. La planta arrossera permetrà que els mateixos agricultors controlen la cadena comercialitzadora, generarà treball directe i indirecte i ajudarà al desenvolupament.

Rafael Valls

Te'l portem

Si estàs lluny de la Universitat però et continua interessant aquest món, NOU DISE et posa al dia. Només has d'omplir aquesta butlleta amb les teues dades i enviar-la, junt amb un xec de 1.500

pessetes (a nom d'Universitat de València-Dise), a: Gabinet de Premsa. Antiga Senda de Senent, 11, quart pis. 46023, València.

Nom:

Cognoms:

Adreça:

Població:

Tel.:

NIF:

Codi Postal:

E-mail:

Una estudianta durant una revisió oftalmològica.

En els tres campus hi ha gabinets de salut per als estudiants, PAS i PDI

Metges amb horari d'atenció a alumnes

REDACCIÓ

Estudiants, professors i treballadors de la Universitat de València poden estar tranquils, tenen el metge a casa. Se'ls ha acabat fer cues a l'hospital perquè els atenguen una urgència, els posen una injecció o els fan la revisió anual.

En els tres campus s'han instal·lat gabinets de salut on una infermera i un metge atenen els membres de la comunitat universitària entre les 11 i les 13 hores i les 15 i les 20 hores. El centre del Campus de Burjassot, el que més temps porta funcionant, està ubicat a l'edifici de Serveis Generals.

El Gabinet de Salut del Campus dels Tarongers s'inaugurà el passat 15 de desembre en un espai de la Biblioteca de Socials. A Blasco Ibáñez està prevista, pròximament, la inauguració del gabinet a la Facultat de Geografia i Història.

La Universitat de València, a través del Servei de Prevenció de Riscos Laborals, ha posat en marxa aquests gabinets de salut amb la finalitat de garantir la prevenció dels accidents en el treball, la promoció de la salut i l'assistència sanitària a tota la comunitat universitària.

Els gabinets proporcionen les prestacions pròpies de l'assegurança escolar, com també la tramitació dels expedients que es pugen obrir davant de la mutualitat. Un conveni amb la Clínica Sorolla permet que personal sanitari d'aquest centre

col·labore amb els metges i ATS contractats per la Universitat.

Des del passat 1 de febrer s'estan realitzant els reconeixements mèdics anuals a tots els treballadors de la Universitat de València que ho desitgen dels campus dels Tarongers i de Burjassot.

Posteriorment es faran al per-

A més de l'assistència sanitària, el Servei de Prevenció de Riscos Laborals està afavorint importants investigacions en diverses àrees

sonal laboral, d'investigació i de serveis del Campus de Blasco Ibáñez i de l'edifici de l'Antiga Senda de Senent. Per primera vegada s'estan fent reconeixements específics, en funció del lloc de treball. Per exemple, a aquells que treballen amb substàncies químiques se'ls farà una anàlisi especial per a detectar la influència d'aquesta substància entre els que la manipulen. Segons Luz Barrio, cap del Servei de Prevenció de Riscos Laborals de la Universitat, "això permetrà obtenir dades per a la vigilància de la salut en tots els llocs de treball".

També, com a novetat, aquest curs es confeccionaran històries clínico-laborals per a fer un bon

seguiment de la salut dels treballadors de la Universitat de València.

VACUNES ALS CAMPUS. Aquest curs s'ha injectat també la vacuna antigripal a tot aquell que ho volia, com també l'antitetànica als investigadors que treballen amb animals a la Universitat.

Segons les dades recollides pel Gabinet de Salut de Tarongers, els pacients hi acudeixen a causa de malalties comunes i, en molts casos, per dolors d'esquena. El metge o l'ATS lliura gratuïtament la primera medicació, sempre que no es tracte d'una malaltia complicada.

A més de l'assistència en accident laboral, en malaltia comuna i en primers auxilis, els reconeixements mèdics específics, la promoció de la salut i la formació i informació en salut laboral, des del Servei de Prevenció s'estan duent a terme importants investigacions. Un estudi sobre la qualitat dels menjadors universitaris, basat en estadístiques i treballs de camp, pretén culminar en consells nutricionals per als estudiants. A més, encara que la creació d'aquest servei és relativament nova, ja s'estan gestant nous projectes d'investigació sobre l'ergonomia o les influències negatives de les pantalles de visualització.

Els Gabinets de Salut de la Universitat han nascut amb motiu de la nova Llei de Riscos Laborals.

Impuls a l'estudi de les zones humides

RAFAEL F. CID

La Sehumed (Seu per a l'Estudi de les Zones Humides de la Mediterrània) serà la tercera entitat de referència amb un centre tècnic d'investigació que assisteix al Comitè de Zones Humides de la Mediterrània, pertanyent al Conveni Ramsar. Aquesta és una de les directrius de les jornades que ha desenvolupat el MedWetCom2 a València, coincidint amb la celebració del Dia Internacional de les Zones Humides.

Sehumed és un grup d'investigació multidisciplinar integrat a la Universitat de València, adscrit al Departament de Biologia Animal, que dirigeix el professor Enrique Andreu Moliner, qui ja va realitzar alguns treballs de direcció anteriorment a la seu valenciana de la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo. La Sehumed, per la seua banda, desenvoluparà dos treballs sobre sostenibilitat de recursos associats a zones humides, i també un estudi sobre el turisme sostenible en aquests paratges.

El Comitè de Zones Humides de la Mediterrània s'ha consolidat com el subcomitè regional més important del Conveni Ramsar, al qual estan adscrits cent cinquanta països, que es reunirà el pròxim mes de maig a Costa Rica.

Líbia i Mònaco s'han incorporat al MedWetCom en qualitat de membres de ple dret, i el representant espanyol del Ministeri de Medi Ambient sol·licità formalment la celebració a Espanya de la reunió mundial del Conveni Ramsar per a l'any 2002.

El segon dia de les jornades tingué la presència de la ministra de Medi Ambient, Isabel Tocino, que hi va assistir per a commemorar el Dia Internacional de les Zones

Humides i reforçar la posició espanyola pel nombre i l'extensió d'aquestes zones en el nostre territori. Tocino indicà que "cal agermanar la protecció de les zones humides i el seu ús".

Els discursos dels representants polítics destacaren pel seu bon assessorament tècnic en recordar la importància d'aquestes zones en l'equilibri del medi natural, el paper que exerceixen en la laminació de les grans avingudes d'aigua, el problema de la sobreexplotació d'aqüífers, la salinització produïda pel dessecament de maresmes, la sobreexplotació agrícola, o la contaminació produïda per tota mena d'abocaments.

La paradoxa dels discursos es donava pel fet que dos dies abans s'anuncià un nou retard en l'aprovació definitiva del catàleg de zones humides de la Conselleria de Medi Ambient. També la marjal de Massamagrell viu moments crítics per interessos urbanístics.

Al País Valencià, la Conselleria de Medi Ambient ha vingut adoptant una sèrie de mesures de caràcter legal que han dotat les zones humides d'un instrument de protecció jurídic indispensable per a la seua protecció. Aquesta tasca silenciosa resulta, però, insuficient, en no presentar-se públicament i definitivament el catàleg de zones humides i el seu grau de protecció, un document base molt important que ha sigut fins ara una patata calenta heretada de l'anterior gestió socialista, que va preferir no fer-lo públic davant de la imminència de les darreres eleccions autonòmiques.

CICLE DE CONFERÈNCIES CATEDRA MEDITERRANEA-BANCAIXA

10 de febrer. Dimecres.

Emilio Menéndez del Valle
Representant de la UE per a Ajuda Humanitària al Pròxim Orient
Cooperació i conflicte: obstacles a una verdadera cooperació a la Mediterrània

17 de febrer. Dimecres.

Romualdo Bermejo
Professor visitant de la Càtedra Mediterrània 98
La Unió Europea i la conca mediterrània: cap a un co-desenvolupament?

24 de febrer. Dimecres.

Patrick Daillier
Universitat París 10
Les relacions internacionals des del marc jurídic de la Mediterrània

3 de març. Dimecres.

TAULA REDONA
Ambaixades de Tunísia, Israel, Turquia i Algèria
Aspectes sociopolítics i culturals en l'àmbit de la cooperació euromediterrània

9 de març. Dimarts.

Francisco Aldecoa
Universitat del País Basc
Política europea i cooperació

19:30 hores
Sala Ausiàs. Centre Cultural de la Fundació Bancaixa
Plaça de Tetuan, 23
46003, València
Informació: al telèfon 96 398 30 46

Concert de Pascal Comelade al Rector Peset

El rock dels joguets

CRISTINA VALERO

Onze en punt del divendres, ni un minut de retard. Desenes de persones omplien la Sala de la Muralla del Rector Peset i altres cinquanta persones esperaven amb impaciència a la porta del Col·legi Major per a poder gaudir també de l'espectacle que anava a fer vibrar la sala durant quasi dues hores. Gent gran i sobretot gent jove restaven en les cadires o drets preparant-se per a la música dels instruments de miniatura. Un silenci sepulcral. Comelade es va presentar a escena amb el seu grup de músics: Gerard Maloux, Jackobo Draminsky i Gat, tot un símbol de l'*underground* barceloní. Ells i els seus inseparables instruments de joguina cohesionaren el so d'una orquestrina de joguet senzillament impagable.

La tímida extrema i el caràcter eixut d'aquest perpinyanés tocat per la tramuntana es transforma mitjançant l'expressió musical en la més exquisida de les sensibilitats.

El món sonor on navega l'ima-

ginari de Comelade sembla provindre del país de Peter Pan, on per molt que es cresca mai no es deixa de ser un xiquet. Els estètics li dirien naïf i els ètics l'anomenarien innocència, però musicalment se'l pot definir com un artista que palpa la bellesa des de l'encantament de la senzillesa sense renunciar a l'experimentació ni a la tradició.

Pascal Comelade desmantella

El món sonor on navega l'imaginari de Comelade sembla provindre del país de Peter Pan, on per molt que es creix mai no es deixa de ser un xiquet

les estructures de la música mediterrània, el rock i el rhythm and blues i les reconstrueix en cicles d'intimisme i subtil ironia.

El concert del divendres va ser un seguit d'improvisació. Cap programa establert: els temes que havien previst tocar no tingueren res a veure amb el resultat final

d'un concert on es va reflectir la diversitat de referències que conformen la polièdrica personalitat del músic de Montpeller. El repertori de la nit es va centrar en versions que van abraçar des de *L'home dibuixat*, de Jaume Sisa, fins al *Love too soon*, tema que ha sigut declarat per la revista *Rock de Luxe* com la millor cançó de l'any 1998. Interpretació especial va ser també l'*Egyptian Reggae*, de Jonathan Richman and the Modern Lovers, que Comelade i els seus sequaços repetiren al final entre el rabiós aplaudiment del públic.

Els espectadors es deixaren dur per una música encisadora que feia somniar, que convidava a ballar, a xiular i, de vegades també, a riure a riallades com va passar amb la interpretació del popularíssim cha-cha-cha espanyol *Camarera*. De vegades el so de la fricció de les cordes de plàstic de les guitarretes i l'atonalitat produïda per les teclates de les joguines recordava la música de circ, de fira, i les melodies infantils que els grans mestres del cinema de por utilitzen per a crear nervio-

sisme en l'espectador.

Hi hagué una complicitat màxima, una fusió, entre uns músics endinsats en les seues joguines i un públic que en quedà meravellat. Eren simfonies de joguines, joguets rocanrolejant, joguets antirrobòtics, joguets malalts de sentiment, com si es tractara d'una caixa de música amb mecanisme sense fi perquè tots els presents amb cor de xiquet se n'anaren al llit perquè s'ha de descansar.

Entre màgica, divertida i estimulante, l'actuació de Comelade i els seus músics va servir una hora d'entreteniment musical com només pot oferir un músic de talent que sap jugar amb la música amb la il·lusió i la tenacitat d'un nen davant del seu primer mecano.

Es poden comptar amb els dits de la mà els artistes que, picotejant de tants gèneres, aconseguixen perfilar una unitat de so tan hermètica.

Després de deu anys de minimalisme surreal, els gals han sabut reconèixer el treball musical d'aquest francès del sud o català del nord i l'han distingit amb tot tipus de premis i elogis.

Comelade és íntim i virtuós, mai no cansa. Res millor per a resumir la seua concepció de la música que la definició que ell fa del swing: "Segons Tete Montoliu, la truita de creïlles és bona quan està una miqueta crua per dins, un poquet líquida. Aquesta miqueta de suquet és el swing". Cal sentir-lo. És el suquet d'un gegant del swing.

LA COLUMNA

García Esteve

Pareixia un poeta del romanticisme: flac, amb el cabell blanc i llarg, la pipa compartint sempre el protagonisme d'Alberto García Esteve amb aquella mirada seua a la càmera de fotos. Ens han quedat les seues imatges, aquestes, les del cabell llarg i blanc, les de la seua fragilitat que era com la màscara entranyable d'una fortalesa a prova del temps i de les bestieses de la policia quan anava a buscar-lo a les nits i a empresonar-lo per comunista, per home compromés amb els treballadors, per advocat sempre a punt de sortir a qualsevol hora de casa per obrir una bretxa de justícia en l'armadura infame de la justícia macabra del franquisme.

Es va morir ara fa dos anys i des d'aleshores ha rebut nombrosos homenatges: els seus col·legues de l'advocacia, el sindicat CCOO, la Universitat de València...

En aquest darrer queden les paraules del rector, Pedro Ruiz Torres: "Recuperar per a la memòria històrica el treball desenvolupat per Alberto García Esteve i els advocats que lluitaren al costat del moviment obrer per les seues llibertats és complir un deure".

Ara el Consell Valencià de Cultura ha editat el llibre *Homenaje a Alberto García Esteve*, i al Fòrum de Debats ens ajuntarem per a parlar del llibre i, sobretot, de la memòria d'Alberto García Esteve. Ell va dir una vegada, en un conte que va escriure el 1946, que no paga la pena anomenar allò que no s'estima. Segurament és veritat. Per això el proper dimarts, 16 de febrer, a les set de la vesprada, els anomenarem a ell i a aquesta immensa lliçó moral que ens va llegir amb el seu treball i la seua vida. Per això: perquè recordem i estimem Alberto García Esteve parlarem de la seua memòria infinita. Us hi esperem.

Alfons Cervera

Comelade, durant el concert ofert al Rector Peset la setmana passada.